

ude Bidrag af dem. Jeg skal i saa Henseende nævne et Exempel, som jeg allerede tidligere har anført i det andet Thing. Dengang Museet i Stormgaden blev henlagt under Universitetet, bleve dets Samlinger ogsaa optagne i Universitetets, og dets Bygning blev overdraget til Universitetet. Jeg veed, at dette var forbundet med meget betydelige Udgifter for Universitetet, uagtet det fik den nævnte Gaard, men jeg erkjender, at under saadanne Omstændigheder, hvor der var Tale om et Formaal, som Universitetet eller Communitetet ubetinget burde offere til, var det ogsaa i sin Orden, at der gaves et Bidrag dertil af Universitetet eller Communitetet, uden at man smaalig regnede efter, om det, som man fik, svarede til det, som man maatte udgive. Men hvad jeg dog især er bange for med Hensyn til at paalægge disse Fonds saadanne Udgifter, som skulle flyde ind i Statskassen, og hvis Omfang man slet ikke kan beregne, det er, at, naar man først engang er begyndt med at lade Fondene overhovedet udrede Summer til Fordeel for Statskassen, saa veed man ikke, hvor man kommer til at standse. Jeg har idetmindste en vis Frygt for, at man ved saaledes det ene Aar efter det andet at tage større og mindre Midler fra de omtalte Fonds, fordi man mener, at de vel kunne undvære dem, meget let kan komme til det Punkt, at Situationen bliver den, at man, medens man nu jævnt hen kan fremme videnskabelige og andre Formaal, uden at Statskassen bliver behyrdet derved, tilsidst mangler det Fornødne til videnskabelige Formaalets Fremme, uden at Repræsentationen saa dog i fjerneste Maade vil have Følelsen af, at der til Gjengjæld paahviler den Forpligtelse i saa Henseende. Jeg er, som sagt, bange for, at Enden let vil kunne blive den, at der i Virkeligheden savnes tilstrækkelige Midler til at fremme det, som vi dog Alle maae erkjende for at være af den allerførste Betydning for det hele Samfund, nemlig den høiere Videnskabelighed og Kunst og den almindelige Uddannelse. Jeg har føvrigt et Par Gange maattet udtale mig saa usfordrigt om denne Sag i det andet Thing, at det høie Thing vistnok vil finde det ret

naturligt, at jeg her begrænsker mig, saalænge Diskussionen ikke giver Anledning til en yderligere Udtalelse fra min Side om dette Punkt.

Af trende ærede Medlemmer, nemlig den ærede 1ste Landssthingsmand for 8de Kredts (Bonnie), den 4de Landssthingsmand for 6te Kredts (Sehestedt-Suus) og den 5te Landssthingsmand for 6te Kredts (Chr. Rasmussen), er der stillet tvende Ændringsforslag til § 21, med Hensyn til hvilke det maaskee ogsaa vil være rigtigst, at jeg forholder mig taus, indtil jeg har hørt, hvorledes de ærede Herrer nærmere ville motivere dem.

Nielsen: Jeg har under Nr. 6 tilladt mig at stille et subsidiairt Ændringsforslag, som knytter sig til den høitærede Ministers Ændringsforslag under Nr. 3 om Ribe Domkirke. Forinden jeg imidlertid udtaler mig om dette subsidiaire Ændringsforslag, skal jeg tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til selve den høitærede Ministers nævnte Ændringsforslag og til hans Udtalelser til Forsvar derfor.

Jeg kan ikke Andet end særdeles paafkjenne, at den høitærede Minister paany har stillet det paagjældende Forslag, hvilket gaar ud paa at yde et Tilskud af Statskassen til en Restauration af Ribe Domkirke. Jeg troer, at det er et aldeles besøiet Forslag, og at det høie Thing ligeledes med god Grund vil kunne vedtage det, idet jeg anseer det for at være i Consequents med Loven af 19de Februar 1861 om Kirkesyn og med Loven af 19de Januar 1863. Det vil være det høie Thing bekendt, at der ved disse tvende Love og navnlig ved den første af dem er anordnet et særligt Tilsyn med visse Kirker, idet man har inddraget enkelte Kirker og navnlig, som det hedder, Domkirkerne under Statens specielle Tilsyn. Idet man har gjort dette, har man derved tilkjendegivet, at Staten overfor disse Kirker ikke blot har den almindelige Interesse i deres Bevarelse, som den har i alle Kirkers Bevarelse, men at den har en særlig Interesse i samme. Denne særlige Interesse bestaaer da nu deri, at disse Kirker skulle bevares, ikke blot med Gudstjenestens og Kirketjenestens Tarv for Die, men ogsaa som hvad man kal-